

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi P.B. i M.B.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt
VIII ACa 917/26,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 1 kwietnia 2026 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 6 lutego 2026 r. pełnomocnik M.B. i P.B. (dalej: „skarżący”) złożył
skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie
pod sygn. akt VIII ACa 917/26.

Skarżący wniesli o:

1. stwierdzenie przewlekłości powyższego postępowania;
2. wydanie sądowi rozpoznającemu przedmiotową sprawę zalecenia
wyznaczenia terminu rozprawy w sprawie na termin w ciągu maksymalnie
1 miesiąca od dnia wydania postanowienia;
3. zasądzenie na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. z art. 12 ust. 4 ustawy z dnia
17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania
sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub

nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) od Skarbu Państwa na rzecz każdego ze skarżących kwot po 5 000,00 zł;

4. zasądzenie na rzecz skarżących kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pismem z 25 lutego 2026 r. pełnomocnik skarżących został wezwany do uzupełnienia braków formalnych powyższej skargi poprzez:

1. przedłożenie oryginału bądź poświadczonego za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa uprawniającego jego osobę do zastępowania skarżących w postępowaniu przed Sądem Najwyższym;
2. uiszczenie opłaty sądowej od skargi w kwocie 2 x 200 zł (400,00 zł),
w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi.

Pełnomocnik skarżących odebrał pismo 27 lutego 2026 r., lecz nie uzupełnił wskazanych braków formalnych w wymaganym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy (art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania). Z uwagi na cywilnoprawny

charakter postępowania, którego dotyczy skarga, w niniejszym postępowaniu są to przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z art. 397 § 3 k.p.c., do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Z kolei art. 373 § 1 k.p.c. stanowi, że sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła w wyznaczonym terminie.

Z uwagi na to, że pełnomocnik skarżących nie przedłożył oryginału bądź poświadczonego za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa, z którego wynikałoby, że jest uprawnionym do zastępowania skarżących w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, jak również nie uiścił brakującej opłaty sądowej od skargi w kwocie 400,00 zł (2 x 200,00 zł), w terminie tygodniowym, przedmiotowa skarga podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

z.g.

[a.ł.]

Krzysztof Wiak